

Eksempelvis kan nævnes, at i Team Valley, hvor der før krigen var beskæftiget ca. 3 300, er man nu oppe på ca. 12 500, samtidig med at der inden for samme område er oprettet en række nye Estates, således at den samlede beskæftigelse i Nordøst-Englands Estates ligger på knap 57 000. Disse 57 000 arbejdere er i øvrigt fordelt på 311 enkeltvirksomheder.

En tilsvarende udvikling har — som det også fremgår af Mr. Maudlings oplysning om den samlede beskæftigelse — fundet sted i Skotland og Wales.

Det kan naturligvis altid diskuteres, i hvilket omfang de indvundne resultater skyldes den bistand, der ydes til virksomheder, der flytter til områderne under udvikling, eller om det afgørende har været vanskeligheder ved overhovedet at få Development Certificat f. eks. omkring London.

Fra Labours side synes man at tillægge Development Certificat afgørende betydning. Under debatten i november 1959 sagde partiets ordfører, Mr. Douglas Jay, således:

„Handelsministeren vil bevare certifikaterne, og jeg er glad for at konstatere, at han i visse henseender strammer bestemmelserne herom. Alt afhænger af den brug, han gør af disse. Den største fejl, handelsministerens forgængere har gjort, var, at de var uvillige til at bruge certifikaterne til at bremse udviklingen i London-området.“

Ved en senere lejlighed — 1. marts 1960 — var spørgsmålet oppe igen. Mr. Maudling sagde her:

„Ansøgninger om certifikater er vor væsentligste kilde til at få tidlig besked om de udvidelser, der forestår inden for industrien; men ministeriet er også i forbindelse med industrien på mange andre områder. Fra tid til anden har mine medarbejdere og jeg forhandlinger med formændene for de største virksomheder, ligesom vore regionale kontorer bestræber sig på hver inden for sit område at holde en tilsvarende kontakt. Det er på denne måde en daglig opgave for handelsministeriet at overbevise de pågældende om, at udvidelse bør ske i de områder, vi ønsker udviklet.“

Den nye lov — områderne.

I loven af 1945 blev det udtrykkeligt fastlagt, hvilke områder — de såkaldte

„Development Areas“ — loven tog sigte på. Ud over de flere gange omtalte områder i Skotland (omkring Glasgow og Clyde), Nordøst-England (omkring Newcastle og Tyne) og Wales (Swansea-Cardiff distrikterne) blev West Cumberland inddraget. Hertil kom senere — ved særlig beslutning i Parlamentet — bl. a. South Lancashire. Alt i alt områder med en befolkning på knap 10 mill. eller ca. 20 pct. af landets samlede befolkning.

Allerede ved en lovændring i 1958 blev handelsministeriet imidlertid bemyndiget til at yde støtte i form af lån eller tilskud til virksomheder, der lå uden for de egentlige Development Areas, og ved den nye lov forlader man helt 1945-lovens noget skarpe lokale afgrænsninger. I stedet for Development Areas får man Development Districts. Det afgørende er dog ikke navneforandringen, men at det nu bliver administrationen — ikke Parlamentet — der kan inddrage områder under loven og — hvad der også er vigtigt — igen stryge områder af listen over Development Districts.

Kriteriet for, at et område kommer under loven — altså kan få støtte — er, at der er eller forventes at blive en høj arbejdsløshed. Begrebet „høj“ er ikke nærmere defineret, men det anses for sandsynligt, at grænsen bliver en arbejdsløshedsprocent på 4 eller derover. (Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i de senere år er arbejdsløsheden i Storbritannien opgjort på en noget anden måde end hos os. De 4 pct. svarer antagelig under danske forhold til 6 pct.).

Under forhandlingerne i Parlamentet rejste Mr. Jay spørgsmålet, om loven ikke i sin nye form blev for snævert knyttet til selve arbejdsløshedstallet, og fremhævede heroverfor hensynet til en sådan fordeling af industrien landet over, at det gav rimelig tryghed i beskæftigelsen. Disse bemærkninger førte til, at en oprindelig formulering i retning af, at forventet arbejdsløshed skulle være „umiddelbart forestående“, blev væsentligt modificeret, og til en formulering i formålsparagraffen om, at loven skulle administreres med „due regard to the proper diversification of industri“ (passende hensyn til en rimelig spredning af industrien).

I første omgang regner man i øvrigt med, at den nye lovs Development District vil